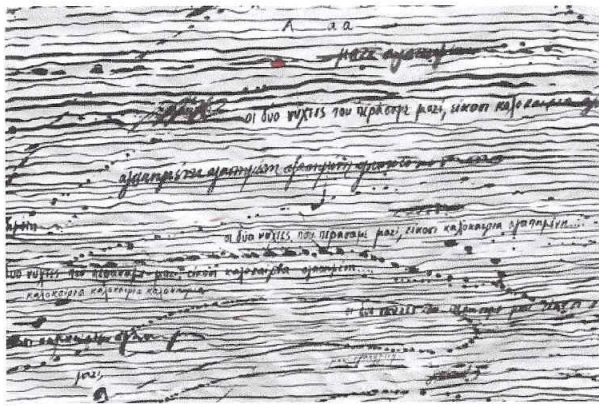

«Μικρή γεωγραφία της ύπαρξης»: Η Βένια Δημητρακοπούλου αυτο-χαρτογραφείται

Posted on 7 Μαΐου 2011 by aeginafirst

του Γιώργου Θ. Καλόφωνου*

Με μια διπλή έκθεση με τίτλο «Mapping oneself / Μικρή γεωγραφία της ύπαρξης» –που είναι και η δεύτερη μεγάλη ατομική της– και ένα λεύκωμα –το τρίτο της– η Βένια Δημητρακοπούλου παρουσιάζει την καινούργια της δουλειά στην Αθήνα. Από την αδρή ηφαιστειακή πέτρα της Αίγινας και τις αρχαιτυπικές μορφές της παλαιότερης δουλειάς της, περνάει τώρα σε υλικά πιο λεπταίσθητα και ευάλωτα, όπως το κινέζικο χαρτί, η σινική μελάνη και ο πηλός, και σε τρόπους πιο προσωπικούς και εσωστρεφείς. Διατρέχει όμως πάντοτε την δουλειά της η θεματική των αρχέγονων συναισθημάτων του φόβου, του πόνου, της αγωνίας, αλλά και της λύτρωσης, μέσα από την εγγραφή τους στην καλλιτεχνική πράξη.

Η πρώτη ενότητα της δουλειάς της, μια εγκατάσταση που καταλαμβάνει το εσωτερικό ενός ακατοίκητου διαμερίσματος στην περίφημη «Μπλε Πολυκατοικία» των Εξαρχείων προσκαλεί τον επισκέπτη σε μια διείδυση στον εσώτερο κόσμο της τέχνης της, όπου κυριαρχούν μεγάλες επιφάνειες λεπτού χαρτιού, καλυμμένες από τις «σκεπτογραμμές» της: τις επαναλαμβανόμενες γραμμές από μαύρη ή και κόκκινη σινική, που παραπέμπουν σε ένα πρωτόγονο υπαρξιακό εγκεφαλογράφημα και, παράλληλα, στα κατάλοιπα ενός αινιγματικού αρχείου συνεδριών αυτόματης γραφής. Οι «σκεπτογραμμές» αυτές λειτουργούν ως συμβολική καταγραφή διαδρομών στην αχαρτογράφητη και δυσπρόσιτη ενδοχώρα των πιο μύχιων σκέψεων και εμμονών της.

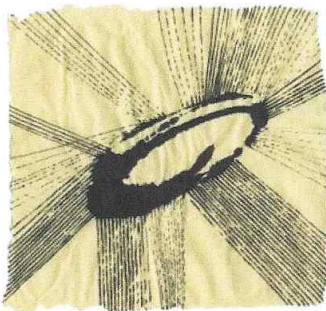

Άλλοτε έντονες και άλλοτε αμυδρές, σημαδεύουν αμετάκλητα την άγραφη επιφάνεια του χαρτιού. Άλλοτε κυματιστές, συχνά μετουσιώνονται σε σπαράγματα φράσεων και επίμονων επαναλαμβανόμενων λέξεων. Άλλοτε πάλι ασύγχρονα διακεκομμένες ή ευθείες, αποτυπώνουν, θαρρείς, τον καταγιοσμό των σκέψεων ή και το κενό· το βασανιστικό κενό της καθημερινότητας ή το λυτρωτικό κενό μιας δυσκολοκερδισμένης αταραξίας. Σε άλλα έργα οι γραμμές συμπλέκονται εξυφαίνοντας ιούς. Η θεματολογία της ύφανσης και της ένδυσης διακρίνεται επίσης και στο

σχήμα των μεγάλων χαρτιών που κρέμονται στους χώρους του

διαμερίσματος: παραπέμπουν στους μαγικούς χιτώνες άλλων εποχών και πολιτισμών, κατάγραφους από μυστικές επωδές και αποτροπαικά σύμβολα, που προστάτευαν όποιον τους φορούσε από το κακό.

Το ίδιο σχήμα έχει και η επιφάνεια που απλώνεται μπροστά από την προβολή βίντεο σε μια μικρή σκοτεινή σάλα· επιφάνεια διάστικτη από αναρίθμητα πηλίνα κοχύλια-φυλαχτά, εύπλαστα σαν τις λέξεις, που τα πλάθουν αενάως, με έναν ενστικτώδη συνειρμικό αυτοματισμό, τα δύο υπερμεγέθη χέρια που προβάλλονται στον σκοτεινό τοίχο-οθόνη. Η πράξη της ύφανσης επανέρχεται στην κρεβατοκάμαρα με την «κλίνη της αύπνιας», το «insomnia bed», όπου οι «σκεπτογραμμές» υφαίνουν ένα σεντόνι –ή ένα υπερμέγεθες ρολό εγκεφαλογραφήματος– που το καλύπτει. Το κείμενο που είναι αποτυπωμένο επάνω του, μια μονότονη και υποβλητική επωδή έμμονων σκέψεων, πλημμυρίζει το δωμάτιο μέσα από το ατέρμονο μουρμουρητό της φωνής της δημιουργού του, που πηγάζει από την ηχητική εγκατάσταση που είναι κρυμμένη στο εσωτερικό μιας μισάνοιχτης ντουλάπας.

Παρόμοια έργα, παρουσιάζονται και στην δεύτερη ενότητα της έκθεσης, στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών. Εδώ όμως είναι τοποθετημένα –ταξινομημένα θα έλεγε κανείς– με το συμβατικό τρόπο μιας έκθεσης ζωγραφικής στους τοίχους της αίθουσας, ενώ στο κέντρο έχει στηθεί ένα χυτευμένο γλυπτό-εγκατάσταση με δύο μικρές ανθρώπινες μορφές που χωρίζονται από μια επιφάνεια νερού: μια σκοτεινή αλληγορία των ανθρώπινων σχέσεων με τίτλο «Viens», «Έλα».

Η Βένια Δημητρακοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1965. Σπούδασε θέατρο στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Ωδείου Αθηνών και μαθήτευσε στον Θόδωρο Παπαγιάννη, στο Α' Εργαστήριο Γλυπτικής,

στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Μέχρι σήμερα έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Η πρώτη της ατομική έκθεση έγινε τον Μάιο του 2009 στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών. Έργα της βρίσκονται στον Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών, στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος, στο Λαύριο, στον Πειραιά, στο ξενοδοχείο Χίλτον της Αθήνας, καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και στην Αίγινα όπου οργανώνει εργαστήρια γλυπτικής για μικρά παιδιά.

Η πρώτη ενότητα της έκθεσης στην Μπλε Πολυκατοικία (Θεμιστοκλέους 80, Εξάρχεια, 3^{ος} όροφος, διαμέρισμα 7) εγκαινιάστηκε την Τρίτη 3 Μαΐου και θα διαρκέσει μέχρι το Σάββατο 14 Μαΐου. Είναι ανοιχτή τις καθημερινές (από τις 5 έως τις 9 το βράδυ) και τα Σάββατα (από τις 11 το πρωί έως τις 5 το απόγευμα).

Η δεύτερη ενότητα στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών (Γλύκωνος 4, Κολωνάκι, τηλ. 210 721 3938) ανοίγει την Τετάρτη 4 Μαΐου και θα διαρκέσει μέχρι το Σάββατο 4 Ιουνίου. Είναι ανοιχτή από Τρίτη έως Παρασκευή (από τις 10 το πρωί έως τις 2 το μεσημέρι και από τις 6 το απόγευμα έως τις 9 το βράδυ) και τα Σάββατα (από τις 10 το πρωί έως τις 2.30 το μεσημέρι).

* Ο Γιώργος Θ. Καλόφωνος είναι ιστορικός-βυζαντινολόγος και συνεργάτης της εφημερίδας «Καθημερινή της Κυριακής», όπου δημοσιεύει κατά καιρούς άρθρα, συνεντεύξεις και βιβλιοπαρουσιάσεις πάνω σε θέματα που αφορούν την ελληνική ιστορία και τον πολιτισμό.